

Wendelsbergs årsblad 2022

Omslagsbild
Fotograf: Karolina Börjesjö

**Utges av Wendelsbergs
Kamratförbund**

Årgång 57/2022

Redaktionen:

Wendelsbergs folkhögskola
435 35 Mölnlycke
031-338 05 30

Redaktörer:

Ola Karlberg, 0761-073747
ola.karlberg@wendelsberg.se

Sven Östberg, 0707-492070
sven.ostberg@me.com

Sören Eriksson, 0733-144924
soren.eriksson@wendelsberg.se

Grafisk form:

Peter Berglund, Bullit reklambyrå
peter@bullit.se

Bilder, där inget annat anges:
Wendelsberg

Ansvarig utgivare:

Sören Eriksson, rektor

Kamratförbundets plusgiro: 16 37 48-7

Rektorns ruta

När detta skrivs så är det nästan ljus när man kommer till jobbet på morgonen. När årsbladet är i din hand har det varit ljus en bra stund innan rektorn kliver över tröskeln på morgonen. Det är en bra tid på året. Dagarna blir längre och mörkret motas sakta men säkert tillbaka. Det behövs, det har varit mörkt på mer än ett sätt under mer än två år nu. Kan vi nu äntligen lägga den här pandemin bakom oss. Inte glömma men lägga den bakom oss. Nya pandemier och katastrofer lurar säkert redan bakom hörnet men i alla fall. Låt allt bli som vanligt ett tag innan vi tar oss an nästa kris.

Restriktionerna släpptes och de sista föreställningarna på årets revy kunde besökas utan covidpass, elevkåren bjöd in till dejtingkväll och konferensavdelningen meddelade att bokningar inför våren och hösten börjat rulla in. Det ljusnar vid horisonten.

Wendelsberg har betytt så mycket för så många under så många år. Vi får bevis på det hela tiden på olika sätt. Deltagare som berättar att de för första gången någonsin befinner sig i en skolmiljö där de känner sig trygga och sedda. Det är förfärligt att behöva höra samtidigt som hjärtat blir varmt. Brev och kort från före detta elever som vittnar om den betydelse Wendelsberg haft för dem i livet. Alla gillanden och glada kommentarer på sociala medier när vi på det stora nätet delar med oss av det som sker på skolan idag.

Något som sticker ut sen sist är det där brevet jag fick från en elev som gick här 1954/55. Född på 1930-talet började hon som många andra på den tiden att arbeta redan som 15-åring. Men hon ville studera, gick två år på en annan folkhögskola för att sedan hamna på Wendelsberg. Det blev biljetten till högre utbildning och en lång karriär inom det sociala. Under alla år har hon berättat för sin man om sina upplevelser och minnen från tiden på Wendelsberg. Till sist tyckte maken att, "Wendelsberg har ju betytt så mycket för dig. Jag tycker du skall ge dem en hacka." Så det gjorde hon, med besked. I början av året hade jag glädjen att få ringa henne och tacka för de hundra tusen kronorna(!) hon satt in på Kamratförbundets konto.

Det var ett fantastiskt samtal, att få höra om hennes resa genom livet och på allvar förstå vilken skillnad vårt Wendelsberg kan göra för den enskilde deltagaren.

Pengarna kommer naturligtvis väl till pass samt till glädje och nytta för våra deltagare men det är trots allt historierna bakom som värmer mest. Jag har dessvärre inte möjlighet att ringa till alla som hör av sig, berättar och skänker pengar i smått och stort. Alla gåvor är välkomna liksom alla berättelser och minnen. Smått som stort. Tack till er alla som minns Wendelsberg på olika sätt. Det värmer och ger bränsle till fortsatt engagemang bland den makalösa personalen som skapar nya livslånga minnen för nuvarande och kommande elever.

I årsbladet blickar vi tillbaka över det år som gått och ger några tillbakablickar till det där vi kallar "förr". Allt kommer inte med men den som gått här kan lätt föreställa sig vad som utelämnats. En del gör sig dessutom inte i text och bild utan passar bättre inne i huvudet.

Den 7 maj blir det kamratmöte på Wendelsberg och då är kamrater i alla åldrar välkomna. Till årets möte bjuder vi speciellt in tre årgångar av "40- och 50-åringar" men alla andra är naturligtvis också välkomna. Ta med bilder, album och andra minnesarkiv och samla dina kamrater. Har du inte möjlighet i maj eller vill träffas igen är du också välkommen på de mer omfattande Wendelsbergsdagarna i juni, läs mer om det på vår hemsida wendelsberg.se.

Vi ser fram emot att möta dig!

Sören Eriksson, rektor

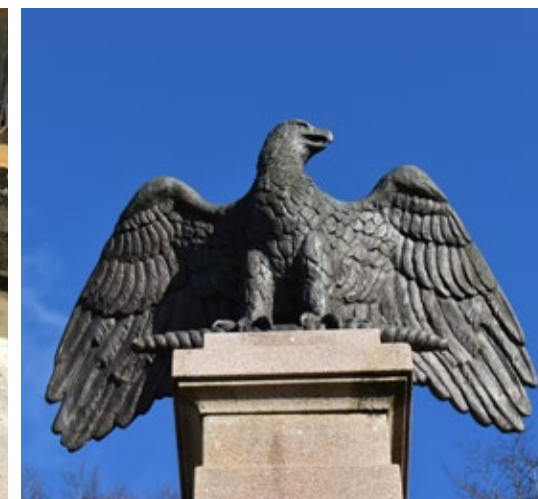
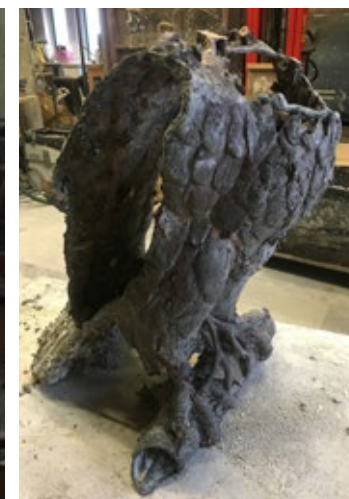
Rektor emeritus Sven Östberg och bronsgjutare Vladimir Stoces tar sig en titt i lådan där en något sargad gipsförlaga av Inger Karlbergs örn tittar fram. Den har bott i lådan som förvarats under köket sedan mitten av 1980-talet.

Örnen har landat

Ja – den har kanske inte landat riktigt ordentligt ännu. Men vid kamratmötet den sjunde maj skall den ha landat – tack vare Kamratförbundets insatser.

Sedan påskafton 2011 har det bara suttit en örn på Wendelsbergs grindstolpar. Örnen – den som tittade ned åt Mossedalen – blev under påsknatten ett rov för bronsstjuvar. Det är inte en enkel sak att stjäla en bronsörn. Särskilt inte om den sitter överst på en fyra meter hög granitpelare. Själva stölden var nog inte någon särskild succé för tjuvarna. Gissningsvis försökte de dra ned örnen med hjälp av rep och en lastbil. Granitpelaren föll till marken och drog med sig ena halvan av gjutjärnsgrinden. Bytet blev en halv örn. I ljuset av detta måste man verkligen förstå att uppskatta det ekonomiska utbytet av hederligt arbete.

När väl granitpelaren blivit återupprestat och de grova stängerna grinden uträtade, letade skolans kamrer i kassalådan efter pengar till en ny örn. Inga sådana pengar siktades och den ena grindstolpen fick bli örnfri. I ett vällovt försök att locka till sig en ny örn placerade några kursdeltagare ett örnägg – i betong – på stolpen. Ägget har suttit där sedan 2019. Men ingen örn har setts till, beredd att ruva ägget. Men nu har medlemmarna i Wendelsbergs Kamratförbund samlat ett par år till en ny bronsörn. Den göts i mitten av februari. Först vingarna, sedan kroppen och sist huvudet. Vladimir Stoces som gjutit delarna håller just nu på att

Det har under stundom gått hett till i bronsgjuteriet. Snart får den kvarvarande örnen en kamrat som kan hålla koll också norrut.

svetsa ihop allt till en komplett örn för att sedan snygga till fjäderdräkten. Vi hoppas att du kommer till kamratmötet och tittar på resultatet.

Detta är verkligen inte första gången örnarna vid grinden skapat arbete. Under flera år på 1970- och 80-talen kördes Wendelsbergs grindar ned av lastbilar från olika transportföretag. Man kan nästan säga att det blev en årlig tradition att grindarna vältes omkull. Ibland sköttes det av ASG, någon gång av potatishandlaren, vid något tillfälle av en brunnsbörare. Listan kan göras ganska lång. Även om det var olika chaufförer vid olika företag som orsakade olyckorna så hade de ett gemensamt. De såg aldrig skylten som berättade att grinden hade ett överstycke med texten Wendelsberg tre meter upp i luften och att deras bil var något högre.

På Wendels tid stod det Wendelberg på överstycket. Men när fordonen blev bredare än Wendels hästdragna vagnar försågs inskriften med ett S och grindhålet blev 50 centimeter bredare. Någon gång på 1960-talet byttes den översta delen av stenpelarna ut mot längre bitar. Men högre än tre meter – det blev öpp-

ningen aldrig. De ursprungliga örnarna var tillverkade av en legering som ingen kunde identifiera. När de föll ned – vid den traditionsenliga påkörningen 1985 – gick de inte längre att lappa ihop. Eftersom det inte gick att löda eller svetsa i metallen hade bildlärare Josef Kawiako vid flera tillfällen lappat ihop örnarna med glasfiberväv och Plastic Padding. Men nu var det ohjälpligt. Det fanns inte tillräckligt med örnbitar kvar så att det ens räckte till en enda komplett fågel.

Då togs det drastiska beslutet att plocka bort grindens överstycke samtidigt som man bad Inger Karlberg att skulptera en ny örn. I hörallen sitter det två förlagor – men Inger tyckte att de såg lite för ilska ut – så hon valde i stället en örn ur ornitologiboken. Sommaren 1986 landade de nya bronsörnarna på grindstolparna. Den bortstulna fågeln ersätts nu av en klonad ättling. Ingers originalörn som fanns kvar i en trälåda under Wendelsbergs kök kopieras nu i brons. Till stor glädje för hela mänskligheten. Eller åtminstone för de som tycker att det skall sitta en örn på bägge grindstolparna.

Sven Östberg

Att skapa en skapandegrupp

Förutsättning: En ny grupp på allmän linje skulle startas

Lärare: Ann-Sofie Schultz (svenska och klasslärare), vår nya lärare Anna Hedenrud (skapande och klasslärare), Eva Selander (temaarbete)

Lokal: Bild- och slöjdsalen som skulle anpassas även till "vanliga" lektioner

Nästan alla deltagare i den nya Skapandegruppen. Här på ett besök på Borås Textilmuseum.

Anna var fortfarande anställd våren ut på Göteborgs folkhögskola, så planeringsmöten blev få. Ann-Sofie fick sköta all antagning och intervjuer själv. Lokalen behövde isoleras från

I-salen, för det var väldigt lyhört, så snickare Tomas hade en sommaruppgift. Ann-Sofie och Eva började möblera om och vaktmästarna hjälpte till att bära ner och upp saker från lo-

Några av lärarna Skapandegruppen borgar för undervisningens höga kvalitet. Från Anna Hedenrud, Ann-Sofie Schultz och Eva Selander.

gen och andra ställen. Allt gammalt material skulle gås igenom, sorteras, slängas, kompletteras och hitta sina nya platser. Skåp flyttades och man gjorde i ordning lådor till varje deltagare. Vi kontaktade Mölnlycke bokhandel som ordnade rabatt och beställde hem en klassuppsättning med skapandematerial som skissblock, pennor, färg m m. Gruppen fick en lärobok i ämnet svenska, men istället för annat läromedel blev det skapandematerial.

Vi hade bestämt att vi skulle arbeta ämnesöverskridande och med olika teman. Första temat blev Jag.

Att starta en grupp är alltid en utmaning, men att starta ett helt nytt koncept, med nya kollegor, ny lokal och knapp planering är närmast ett kamikazeuppdrag. Men vi har gjort så gott vi kan och jag är så glad över mina kollegor och vårt kämpande. De är positiva, har djävlar anamma och hjärtat på rätt ställe. Gruppen har också gett oss bra feedback så att vi kunnat jobba vidare och göra konceptet tydligare under året som gått.

Vi hade lite tid för gemensam planering så de första två temana, Jag och sedan Misslyckande, upplevdes nog som ganska spretiga av deltagarna. Jag kände mig själv misslyckad när deltagarna frågade vad ämnet temaarbete egentligen innebar och jag hade svårt att svara dem.

Tema 3 blev därför ett friare tema över alla ämnen som skulle leda till en utställning i skolans

vardagsrum före jul. Temat var TID och varje deltagare skulle skapa sin egen bild eller upplevelse av tid. Det blev en spännande utställning i bild, klockor och videor. Temat TID skulle förutom utställningen redovisas i en digital loggbok som skulle följa projektet, för att få in svenskan i projektet. Detta var ovant och inte lätt. Vissa förstod inte alls poängen med loggbok, "jag har ju allt i huvudet", men andra skrev långa berättelser och tankar.

Varje grupp på allmän linje har hela fredagen gemensam, vilket ger utrymme för studiebesök och större projekt. Det har varit bra för skapandegruppen som haft Land Art i Wendelsparken och besökt Röda sten för utställning och workshop. De har varit två gånger på utställningar på kulturhuset i Mölnlycke, först på en utställning som tagit inspiration av Endre Nemes och sedan en textilutställning av Viola Gråsten. De har också besökt en utbildningsmessa om konstnärliga utbildningar.

Efter jul sökte vi och fick pengar för ett FOKIS-projekt tillsammans med Textilmuseet i Borås. (FOKIS = Folkbildning och kulturinstitutioner i samverkan.) Nu är det handens kraft som ska styra. Vi ska skapa en tovad värld, "FUZZ WORLD", som ska ställas ut på Textilmuseet i mars. Projektet startade i januari i coronakaos: alla lärare blev sjuka i olika omgångar och flera deltagare. Besöket på Textilmuseet fick skjutas upp i två veckor. Men sen var det ett mycket trevligt besök där vi fick äga lokalerna. Vi såg på utställningar, tovade, kardade och spann. Nu är vi peppade inför fortsättningen.

Förresten, om du undrar varför vi lärare var bävvar på spexet, så har det en enkel förklaring. Bävern är klassens maskot som varje dag ritas på tavlan. Nu tror jag dessutom att de börjat smita ut från klassrummet och invadera Wendelsberg.

Eva Selander

Rektor Sören Eriksson och Gunnar Hallin, son till Waldemar Hallin som var rektor på Wendelsberg 1947–1953, bläddrar bland tidningsklipp, foton och andra dokument från en svunnen tid.

Dokument som hittat hem

Plötsligt en dag stod Gunnar Hallin på tröskeln med en låda fylld med en anseelig mängd gamla dokument och foton i famnen. Gunnars pappa, Waldemar Hallin, var lärare på Wendelsberg 1922–1947 och tog över stafettpippen efter Justus Elgeskog som rektor mellan 1947 och 1953.

Familjen Hallin bodde på Granviksliden, ett halvt stenkast från skolan och det var där Gunnar växte upp för att så småningom ta över huset efter föräldrarna. Nu har Gunnar själv kommit upp lite i åren och den vackra 30-talsvillan har börjat kännas väl stor. Då är det bra att huset står på en hyggligt stor tomt som kan styckas av så att man kan bygga sig ett nytt hus efter nutida smak och behov. Så blev det, ett nytt hus står sedan en tid färdigt strax nedanför föräldrahemmet med utsikt över Massetjärn. Men som många vet, en flytt är en flytt, även om det bara handlar om att flytta femtio meter. Och ju längre man bott i ett hus, ju mer finns det att ta hand om när flytten är ett faktum. Bor man dessutom i sitt eget föräldrahem där kanske också föräldrarna lämnat ett och annat efter sig så blir uppgiften oftast inte enklare.

Ett och annat dokument från Waldemar Hallins tid på Wendelsberg hittades i gömmorna och det var dessa Gunnar nu höll i famnen. I samlingen hittar vi Kamratförbundets tidning BÄNK-POSTEN från 1923 och 1928, ett antal "FOCUS" från 1940-talet, Göteborgs Morgonpost från 1949 med en längre artikel om Wendelsberg, NTO:s tidning Ariel från 1950 med ett längre referat från Kamratmötet samma år, ett och annat fotografi samt mängder av tidningsklipp om ditt och datt med anknytning till Wendelsberg. Nu ligger samlingen i tryggt förvar i Wendelsbergs djupa arkiv. Ännu inte helt genomgången och sorterat med det skall bli så småningom. Det blir en intressant och spännande uppgift för den som får det på sin lott. Vi riktar ett stort tack till Gunnar Hallin för att du tänkte på Wendelsberg mitt under de bråda flyttdagarna.

Sören Eriksson

Hermes öppnar dörren – igen

Bägge ytterdörrarna till huvudbyggnaden på Wendelsberg är imponerande. Dörrhandtagen är också imponerande. De är gjutna i brons och föreställer de grekiska gudarnas budbärare Hermes. Hermes brukar avbildas med vingar på hjälmen, eller på sandalerna. Här på dörrhandtagen sitter vingarna på axlarna. Hermes var inte bara budbärare. Han räknades också som talarnas och köpmännens gud. En helt naturlig figur på ett dörrhandtag till en textilfabrikörs pensionärsbostad. Besvärande nog var Hermes också tjuvarnas gud. Men som magister Sjödin gärna påpekade – människan är en komplicerad varelse – det finns mycket mellan

hakan och knäna. Det gäller säkert även grekiska gudar.

Nu är Hermes i dörren vid västra entrén utslit. Otaliga händer har under mer än 135 år nötts ut hans rygg. Ett hål med en obehagligt vass kant har nötts fram mellan vingarna. Eftersom ingen vill bli skadad när man öppnar ytterdörren är Hermes tillfälligt på bronsgjuteriet i Göteborg. Där blir han noggrant avgjuten och en nygjuten kopia ger oss vilken dag som helst möjlighet att öppna dörren in till värmen på Wendelsberg.

Sven Östberg

Det nya handtaget till Wendelsbergs entré lär tåla många nya besök. Välkommen!

Bengt Isaksson, en sann Wendelsbergare i hjärta och själ, här aktiv i talarstolen på Wendelsbergs folkhögskolestämman på Tollare 2019.

Bengt Isaksson 75-årsjubilerar!

För många generationer wendelsbergare är Bengt Isaksson ett känt namn. Han började på Wendelsberg 1946–47, och är alltså i år 75-årsjubilar! Han fortsatte här 47–48 och utbildade sej sedan vidare till socionom. Under många år var han kommundirektör i Vetlanda, där han också varit en drivande kraft i det lokala IOGT-NTO-arbetet. 1974 blev han engagerad i Wendelsbergs skolstyrelse, där han gjorde

viktiga insatser millenniet ut. Han har även en lång rad år arrangerat resor från Vetlanda till Wendelsbergsrevyn. Så skulle det blivit även i år, om inte pandemin satt käppar i hjulet ... Speciellt glada är vi också för att hans son Johan Isaksson sedan ett par år har tagit över stafettpinnen i Wendelsbergs skolstyrelse!

Ola Karlberg

Bild: William Carling

Teater Ekipaget, fr v, Josefin Nordberg, Sofia Carling, Fanny Wranne, Frida Månsson, Signe Blix Herrlander, Olivia Broberg, Linnea Lahte, Alexandra Dahlqvist, William Carling

Hej, det är vi som är teater Ekipaget!

Under vårt tredje och sista år här på Wendelsbergs Skolscen startade vi friteatergruppen Ekipaget. Det tredje året kallas även det fria produktionsåret. Det vi gör är att vi repar in olika typer av föreställningar som vi turnerar runt om i Sverige med. I år har vi valt att göra detta:

I Glädjens Tecken är ett visprogram där vi hyllar Povel Ramel som fyller 100 år i år. Med hjälp av Povels musik och texter har vi skapat en visföreställning för att väcka både hans musik och publikens glädje till liv igen. I sina ungdomsår förlorade Povel Ramel båda sina föräldrar i en tragisk bilolycka, därefter beskrev han sitt liv som ett omvänt sorgearbete – i glädjens tecken.

När vi började trean i augusti åkte vi genast iväg på en liten resa till Sävsjövik. Med oss fick vi tre låtar, instrument och vår nya klass. Efter en vecka av bonding, repande och gött häng komma vi tillbaka till skolan med tre inövade låtar, en story och ett gruppnamn. Ekipaget. Vi fortsatte att repa och efter tre veckor hade vi premiär för vår visföreställning. Sedan dess har vi varit på en rad olika platser runt om i Sverige samt några spelningar på hemmaplan.

Efter åtta intensiva veckor stod ännu en föreställning klar. Under åtta veckor hade vi alltså både repat Antigone samtidigt som vi varit runt och spelat I Glädjens Tecken.

Hösten kom och det var dags för oss att börja repa nästa projekt. Antigone, en grekisk tragedi. Denna gång hade vi med oss vår lärare Jennie Rydén som regissör. Efter åtta intensiva veckor stod ännu en föreställning klar. Under åtta veckor hade vi alltså både repat Antigone samtidigt som vi varit runt och spelat I Glädjens Tecken. Vi hade nu avklarat vårt sista lärarledda projekt. Nu var det dags för oss att åka ut och turnera. Eftersom covid-19 har påverkat oss alla så fick vi ibland köra spelningar utan full ensemble. Men självklart löste vi det.

Nu till våren kommer det sista skolprojektet för vår del. Slutproduktionerna. Det är ett projekt som involverar hela skolscenen där vi i trean väljer en pjäs att regissera ettorna och tvåorna i. Det är verkligen ett fantastiskt projekt och det är så kul att få jobba med folk mellan klasserna. Det är sannerligen en period av vänskap och lärdom.

Det tredje året är ett år av mycket eget ansvar. Vi i trean ansvarar i princip för allt vi väljer att göra. Vi bygger scenografi, vi syr kostym, vi arrangerar låtar, skapar musiken, är producer och spelar föreställningar. Vi lär oss att leda grupper och varandra, samarbeta och hur det är att driva en egen friteatergrupp. Och att våga fråga om vi får komma och spela, det värsta man kan få tillbaka är ett nej. Det är okej att ha lite hybris. I vårt fall resulterade det i en spelning på Trädgår'n under en hyllningskoncert till Povel Ramel.

Glada hälsningar

Ekipaget

Malin Hansson, till höger i bild, är tidigare elev på lärarassistentutbildningen men på återbesök med kollegor från Din Klinik för att vaccinera nuvarande deltagare och personal.

En gång var Wendelsberg vaccinationscentral två gånger

Det är tidigt på höstterminen 2021. Vi börjar kolla upp praktikskolor för lärarassistentutbildningen och inser att en del skolor kräver att praktikanter ska vara fullt Covid-vaccinerade. Vi kollade hur vaccinationsläget för deltagarna i klassen var och insåg att många inte var dubbelvaccinerade och några helt ovaccinerade.

Vid denna tid hade vi en elev i klassen som under sommaren arbetat med att administrera vaccinationer på Din klinik. Hon erbjöd sig att kontakta dem och se om de kunde vaccinera på skolan, vilket de gärna gjorde. En strålande idé med andra ord och när ändå lärarassistenterna skulle vaccinera sig, så kunde vi erbjuda hela skolan att få vaccin (både deltagare och personal).

I början av september var det dags, Din Klinik ställde i ordning sina saker i biblioteket i stallgården. Till min stora glädje var administratören från Din Klinik vår gamla elev Malin Hansson från lärarassistentutbildningen. Visst hade det varit en del förvirring inför vaccination på skolan:

- När får man ta sin nästa dos?
- Behöver jag ha med min gamla registrering?
- Jag har tagit Pfizer, kan man ta Moderna då?
- Vilken tid ska jag komma?

Men allt flöt på fint och fram till lunch hade 60 vaccindoser mött sina mottagare. Det kändes väldigt bra, tyckte både vi och Din Klinik.

Efter jul, kom fjärde Coronavågen med Omikron, vaccinationspass och möjlighet att fylla på med en tredje vaccindos. På Musikallinjen spelar man revy, med en viss förskjutning p.g.a. sjukdom och med vaccinationspass och avstånd mellan sällskapen hos publiken. På Skolscenens stormöte kommer det upp en fråga om skolan inte kan ha ett till vaccinationstillfälle. Jag kollade upp med Malin (som fortfarande jobbar på Din Klinik) och visst kunde de komma. Det blev snabba ryck, redan veckan därpå kunde de komma. Dagen innan alla restriktioner skulle släppas.

Hur skulle det gå denna gång? Ville man vaccinera sig? Inte kunde det väl bli så många som sist? Men ändå bra att de kan komma och att man vill vaccineras. Men döm om min förvåning när det denna gång blev 84 utdelade vaccindoser. De hade tagit med sig extra doser vilket var tur. Men suddarna som man torkar av stickstället innan sprutan sticks in, de var bara 5 kvar när de började packa ihop. Din Klinik tackade för sig och var jättegglade över alla trevliga elever de mött under förmiddagen och vi tackar för denna fantastiska vaccinationsservice.

Eva Selander

Linnea Bruksås trivs bra i det varma torkrummet.

Tuva Carlsberg Fahlgren fyller tvättmaskinen med både glädje och tvätt.

Ett alldeles vanligt år på internatet ...

På Internatet händer det alltid något – från inflyttning på terminens första dag till utflytt på avslutningsdagen!

”Gamla” internatboende känner sig som hemma eftersom de bott (minst) ett år tidigare och de välkomnar med glädje alla nyinflyttade. Intensiva dagar med allsköns information följer: husmöten, städ- och disklistor, tvättstugetider, brandinformation, dela kök och samsas om

hyllor i delade kylar och frysar... mycket ska falla på plats!

Räddningstjänstens information vid terminsstart är ett uppskattat inslag. Vi får information av yppersta klass kring hur man undviker brand samt agerar vid upptäckt av rök eller eld. Vad gör vi när brandlarmet ljuder? Hur steker jag korv och poppar popcorn utan att larmet drar igång? Inga levande ljus på internatet! Brandmännen fångar deltagarnas intresse med aldrig sinande exempel på vad som kan gå fel och vad man ska tänka på.

Att städa och tvätta kläder är inte alltid något som man per automatik vet hur det går till. Därför bjöd undertecknad, tillsammans med några internatboende, in till träffar där vi dök ner i dessa ämnens djupa källare.

Hur man städar på bästa och mest effektiva sätt kunde Moa och Magdalena berätta om. De har båda erfarenhet från städ inom vården och flyttfirmor. De förevisade golvmoppar, dammtrasor och olika rengöringsmedel och vi fick bästa tipsen på hur man skurar en toalettstol och håller rent i duschen! Hur fungerar en tvättmaskin/torktumlare? Jo det har vi också kollat in. Under ett par kvällar hade vi genomgång i tvättstugorna och de som kom tog glatt del av tvättprogram, temperaturer och användning av torkrum och tumlare. Även här bollades funderingar och tips.

Ebba (boende på Mellangården) och jag höll i träffen Tvätt och klädvård. Vi berättade om både succéer och misslyckanden i våra respektive tvättliv. Vad händer när man blandar olika färger i tvättmaskinen? Ulltröjan – varför krympte den? Så här ser ett syntetplagg ut som

tumlats i för hög värme! Tipsen och frågorna haglade och alla gick därifrån med nya insikter om olika materials egenskaper samt hur man undviker att krympa ylleplagg.

Fika har varit ett givet inslag på träffarna där Wendelsbergs kök bjudit på smarriga kanelbullar och nybryggt kaffe. Erfarenheter och tips om städning och tvätt har utbytts och deltagarna har fyllt på sina ryggsäckar med nya kunskaper.

Ett återkommande uppskattat inslag är det jourfika som skolan och jourhavande lärare bjuder på varje söndag. Hög mysfaktor och god fika!

Anneli G Simu, husvärd

Folkhögskolestämman

Vartannat år träffas Wendelsbergs högsta beslutande organ, stämman för IOGT-NTO:s folkhögskoleförbund Wendelsberg. Det innebär sexton ombud från IOGT-NTO:s numera åtta distriktsorganisationer samt fyra ombud från IOGT-NTO:s förbundsstyrelsen. Utöver det skolstyrelser och ett antal övriga personer.

Wendelsberg och systerskolan Tollare håller sedan några år tillbaka sina stämmor samtidigt då ombudsörsamlingen är densamma för båda skolorna. 2019 hölls de på Tollare men i november 2021 var det åter Wendelsbergs tur att agera värd för de båda stämmorna. Mötet präglades av förhandlingar där verksamhet som genomförts redovisas och styrelsens plan för framtiden presenteras. Wendelsberg kunde redovisa en imponerande omfattning och bredd på verksamheten för de senaste två åren. Skolans väl fungerande långa kurser i form av allmän kurs, skolscenens utbildningar och en lärarassistentutbildning. Därutöver etableringskurser för nyanlända, yrkesutbildningar, korta kurser, internatverksamhet och en hel del annat. Trots svåra tider präglade av pandemin är ekonomin en inte allt för dyster historia. En förlust på några hundra tusen kronor 2020 kompenseras till viss del av att skolan haft några goda ekonomiska år innan det och att många och omfattande investeringar redan hunnit slutföras när pandemin slog till. Skolans övriga verksamheter i form av hotell, vandrarhem, restaurang- och konferensverksamhet har under halva verksamhetsperioden delvis lidit svårt men sammantaget klarat sig ur svårigheterna med hedern i behåll.

Mer ansträngt har det varit på vår systerskola Tollare som sedan flera år tillbaka blöder

ekonomiskt. Pandemin har inte gjort det bättre vilket gjort att de drabbats av underskott i mångmiljonklassen. Tollares läge och folkhögskolemässiga grundkapital gör emellertid att de har goda förutsättningar att reda upp situationen. En ny styrelse har nu tagit över rodet med uppdraget att staka ut vägen mot en ljusare framtid.

En folkhögskolestämman på Wendelsberg innehåller naturligtvis inte bara förhandlingar. Annat som hör till är seminarier, kultur, inspirerande samtal och inte minst förtäring som anstår en folkhögskola av rang. Bland seminarierna fanns diskussion om de båda skolornas samverkan med huvudmannen samt ingående information om hur folkhögskolans allmänna kurs fungerar och är upplagd på Wendelsberg. De som anslöt till den guidade rundturen fick höra en och annan anekdot om såväl tidigare personal som deltagare samt lära sig att teatern har 223 stolar, att kemisalen från början fungerat som hönshus och att Bruno Wendels sinnrika dammsystem alltså leder vatten från parken i en kanal under köket. Med andra ord, sådant man bör känna till om sin favorit-folkhögskola.

Ombuden fick också ta del av tredje årets program om Povel Ramel, "I glädjens tecken", samt senare på kvällen göra upp i en musikquiz, för

Skolstyrelsens ordförande Charlotte Backman kunde trots pandemin redogöra för ännu en framgångsrik period i Wendelsbergs långa historia.

dagen sammansatt och framförd av deltagare på musikallinjen.

Stämman utser också skolstyrelsen för de kommande två åren. För enkelhetens skull så omvaldes hela styrelsen som därför fortfarande består av Charlotte Backman, ordförande,

Birgitta Rydell, vice ordförande samt ledamöterna Johnny Boström, Magnus Falk, Ann Eringstam, Eva Nilsson, Johan Isaksson, Carl Persson och Sergio Manzanares.

Sören Eriksson

Gunn Svensson tar sig an nästa fas i livet ...

Ibland slutar någon

Det är inte ofta någon i personalen slutar på Wendelsberg men ibland är det oundvikligt. Till exempel när man uppnår pensionsålder som ju nu för tiden kan variera en del från en person till annan. Under det senaste året har vi tvingats avtacka två trotjänare bland lärarna. Först var det Sue Sergel som under den första delen av pandemiåret beslutade sig för att nu var det nog läge att ägna sig åt en annan och lite mer friare tillvaro. Sue har jobbat på skolan som lärare i nästan tjugofem år och främst undervisat i engelska vilket passat särskilt bra för en som vuxit upp i Liverpool. Men hon har

också, bland annat, undervisat i både spanska och psykologi. Som sig bör om man kommer från Liverpool så har hon också en musikalisk ådra som glatt oss mycket genom åren. Hennes bluesstämman har många gånger varit en tillgång på skolan. Sue fortsätter att arbeta med musiken och som nybliven hundägare kommer hon att ha fullt upp också i framtiden.

Nästa som tog adjö var Gunn Svensson som varit en del av skolan i mer än tjugofem år. Hon har främst verkat som bildlärare men som alla andra av nöd eller lust också undervisat i ett

... liksom Sue Sergel. Vi tackar för deras långa och många insatser.

otal andra ämnen, inte minst samhällskunskap. Hon var också linjeledare på allmän kurs under många år med allt vad det innebär. Med sin färgstarka personlighet har hon satt sin prägel inte bara på undervisningen utan också på ett och annat när det gäller skolans inredning. Hennes internationella engagemang, inte minst i föreningen Karibu Sverige som under mer än 40 år arbetat med att utveckla och stödja folkhögskoleverksamhet i Tanzania. Gunn är den enda vi på Wendelsberg känner som fått en fotbollsstadion uppkallad efter sig i Tanzania. Gunn har köpt sig havskajak och

siktas emellanåt gungandes utanför Tjörn där hon tillbringar stora delar av årets ljusare period. För säkerhets skull fortsätter hon också ett tag med att leda en seniorkurs i lagom tempo för Wendelsbergs räkning.

Att någon av dessa två skulle slå sig till ro i en gungstol verkar som alla förstår högst osannolikt inom den framtid som går att överblicka. Stort tack till er båda och lycka till med nästa fas i livet!

Sören Eriksson

Innanför dörren till höger

Källaren under Wendelsberg kan väl inte direkt kallas labyrint. Men den innehåller ganska många egenartat placerade rum.

En del av de där rummen besöks dagligen. Andra besöks mer sällan och ett eller annat utrymme – nästan aldrig. Det finns till och med anställda som hunnit med att bli uppmärksammad för sin 25-åriga gärning på skolan, utan att ens känna till att de här källarutrymmena ens existerar. Och förresten – varför skulle de känna till dem – man måste ha specialintressen för att bry sig om deras existens. Fast ren nyfikenhet borde egentligen räcka för upptäcktsfärder mellan tjocka stenvägg.

Längst in i Wendels kassavalv ligger en hög med toppar till stänger som burit NGTO:s fanor.

Ett sådant mycket sällan besökt rum ligger till höger om skolans arkiv. Vill man ta sig in till skolans arkiv måste man ta sig förbi två ganska kraftiga plåtdörrar. Den ana dörren är låst med ett pålitligt hänglås. Nästa dörr är låst med en nyckel som förr användes till utedass. Båda dörrarna är från Wendels tid. Bakom dem låg Wendelsbergs omfattande vinkällare. Men nu skulle det handla om dörren till höger. Den är aldrig stängd. Det behövs inte. Det är ju ändå aldrig någon som går dit. De som av en av en händelse tittar in, ser bara en massa bruna kartonger som inte lockar till någon närmre inspektion. Allt som finns i rummet är sådant som blev över.

Bruna lådor till höger om arkivet. Sådant som blev över 1922.

De bruna lådorna är fyllda med ...

... vackra standar och fanor.

Sara Vedin, i gruppen Människan, har hittat ned i arkivet och fördjupar sig gärna i böcker och dokument från en annan tid.

Nu finns det ett rum till. Till vänster om arkivdörren. Där finns det också saker som blev över. Tomma pärmar och telefoner från uttrangerade telefonsystem. Bland annat. Sådant som kan vara bra att ha. Sedan. Ja – du vet. Där finns till och med, i ett avlägset hörn, en liten pornografisamling, från 60-talet, en gång funnen, glömd, på en av skolans många vindar. Men det som finns i rummet till höger, det blev över mycket tidigare. Det blev över redan 1922.

Folkhögskolan på Wendelsberg startades av den lilla nykterhetsorganisationen NGTO 1909. Tretton år senare slog man sig ihop med den ännu lite mindre nykterhetsorganisationen TO. Den nya organisationen blev NTO, som sedan var huvudman för skolan fram till 1970, då det blev dags för ännu en sammanslagning. Denna gång med IOGT. Då – 1970 – blev det inget nytt namn. Man slog bara ihop – till IOGT-NTO.

Skolans grundare NGTO hade en stor verksamhet, med många föreningar i och runt Göteborg. Varje förening hade sin egen fana eller standar och en hel del regaller och andra textilier som behövdes vid föreningarnas möten. När den nya organisationen bildades skaffade man nya fanor med det nya emblemet och regalierna skrotades eftersom man inte längre använde ceremonier vid föreningsmötena. Det blev en hel del saker över, som man av olika skäl inte ville slänga, men inte heller ha liggande i föreningslokalerna. Ganska mycket samlades på Wendelsberg och finns nu i bruna lådor i ett rum som sällan har besökare.

Sven Östberg

Nya tillvalsämnen på AL

På folkhögskolan har vi stor frihet att utforma våra egna kurser. Det gäller förstås alla speciallinjer, som vår Teaterlinje och Lärarassistentutbildning, men även vår Allmänna linje.

Folkhögskolornas allmänna kurser kan se väldigt olika ut. Några skolor har årskursindelade klasser, andra har intresseorienterade. Somliga har klasser som håller ihop hela veckorna, andra erbjuder ett smörgåsbord där varje deltagare kan komponera ihop sitt eget schema.

På Wendelsberg har vi sex intresseinriktade fasta grupper där deltagarna går halva studieveckorna. Alla har sin hemvist i en fast grupp. I exempelvis Naturgruppen läser deltagarna svenska, kemi, biologi och aktuella frågor. Varje morgon börjar vi i våra fasta grupper, och hela fredagen är vi där. Den som går mer än ett år på Allmänna linjen väljer ny fast grupp varje år.

Den andra halvan av veckorna – dvs måndag till torsdag från 10.30 och till dagens slut – är det tillvalsämnen. Här finns engelska och matematik på olika nivåer, och en del andra teoretiska ämnen som deltagarna måste läsa för att bli behöriga för högre studier. Men det finns också en hel mängd praktiska och estetiska tillvalsämnen som deltagarna kan välja av ren lust. För många är dessa ämnen välkomna andningshål, där man kan utveckla andra sidor av sin personlighet än den teoretiska. Och för oss lärare innebär det en unik möjlighet att använda och fördjupa ämnen vi brinner för.

I år har vi ovanligt många nya, eller nästan nya, tillvalsämnen av lite udda karaktär. Här presenterar några lärare sina ämnen.

Dans

Lisa Henningsson:

”Jag införde dans på schemat för deltagare på Allmän linje inför läsåret 20/21. Gruppen kan se väldigt olika ut, med deltagare med väldigt olika erfarenheter av dans och mitt mål är först och främst att alla ska ha kul och upptäcka en dansglädje hos sig själva.

Självklart utmanas man med steg och koreografier som kan vara kluriga – men det allra viktigaste är att våga försöka och prova sig fram! Det roligaste har varit att se hur deltagare upptäcker sitt sätt att dansa på, att man inte behöver se ut som någon annan – man rör sig på sitt egna unika sätt. Och det är det som jag vill att de ska lära sig och ta med sig!”

Garnslöjd

Emma Liljeberg:

”I garnslöjden ryms allt som har med garn och ull går att använda till mycket mer dessutom.

Vi har ingen fast kursplan eller planering, utan det är fritt fram

att inspireras av varandra och av sånt som man har sett på Youtube eller TikTok och vill prova att göra själv. Här samsas klassiska raggsöcker med figurer från spelvärlden.

Under lektionerna i garnslöjd händer det väldigt mycket samtidigt i olika delar av salen. Runt ett bord sitter några och småpratar

Janina Strömberg har hittat hem till en gammal hederlig vävstol.

medan de virkar och stickar. Många håller på att skapa figurer av färgad ull med hjälp av en tovnål. Andra flätar armband, broderar eller tillverkar garntofsar. I bakgrunden hörs hela tiden taktfasta slag från vävstolen som finns i ett hörn av rummet.”

Hälsobringande ledarskap

Björn Lanefelt:

”Vi pratar om beroende, medberoende, motiverande samtal, salutogent tänkande, konflikthantering. Vi utgår från våra erfarenheter, kunskaper och skapar ny kunskap. Vi ser film, läser artiklar och böcker.

Vi har lyckats skapa en stämning där alla vågar prata och lyssna på varandra. Vi provar olika typer av ledarskap genom att träna på olika sätt att leda en grupp.

Varje lektion startar med en runda med veckans bottenapp och veckans höjdare, sen startar veckans tema. Just nu tränar vi på MI, motiverande samtal. Där vågar vi stanna upp, lyssna, reflektera och dra egna slutsatser. Det gör ämnet väldigt spännande, givande och berikande!”

Nyhetsbevakning

Peter Dahl:

”Jag vill få fler att intressera sig för vad som händer i Sverige och världen. Tycker att det ibland kan vara lite si och så med omvärldskunskapen. Tanken med ämnet är att skapa ett tillfälle när vi pratar om nyheter utan att det finns några krav, läxor eller prov. Vi pratar och diskuterar det som vi i gruppen tycker är intressant av det som händer omkring oss i världen.

Lektionerna går till så att vi först listar på tavlan det som deltagarna snappat upp i nyheter både om händelser som de vill diskutera och sådant som de kanske inte förstår eller vill veta mer om.

Sedan pratar vi oss igenom listan så långt vi hinner. Det är aldrig svårt att fylla 80 minuter

av prat, frågor och diskussioner. Plötsligt är tiden ute och vi får avbryta för rast och nästa lektionspass.”

Stojan Bozic fixar både det ena och andra, här vid den gamla hyvelbänken från ganska mycket förr.

Papperskonst

Anna Hedenrud (är ny lärare på skolan och presenteras på annan plats i årsbladet):

”Jag är själv en pappersfantast, som hållit på väldigt mycket med att vika papper, alltså det som brukar kallas origami. Det är alltid roligt att se hur förvånade många blir över hur fina saker de kan vika med bara ett papper.

Under hösten har gruppen jobbat mycket med origami och olika viktetekniker, samt pop-up-kort. Vi hade en utställning innan jul där deltagarna visade upp vad de gjort under terminen. Nu till våren kommer vi testa bland annat att marmorera papper och papier-maché (pappersskulptur).”

Pedagogisk speldesign

David Eriksson:

"I kursen pedagogisk speldesign har vi skapat egna brädspe. Fokus har legat på att förklara hur spel i allmänhet och brädspe i synnerhet är uppbyggda. Under höstterminen har lektioner i spelteori varvats med att spela och diskutera olika brädspe och under vårterminen har deltagarna fått skapa egna spel. Tanken bakom kursen har dels varit att skapa ett kreativt och lustfyllt ämne såväl som att ta tillvara några av de positiva effekter som brädspe erbjuder, exempelvis att läsa och tolka instruktioner, komma överens med nya människor, tänka strategiskt och träffa nya människor på ett lättamt och trevligt sätt. Kursen har lockat många deltagare och intresset för brädspe har visat sig stort, förhoppningsvis blir detta ett återkommande inslag på schemat."

Sömnad

Ann-Sofie Schultz:

"Då jag själv har ett stort intresse av att sy, allt från dockkläder till väskor etc. ville jag gärna bidra med ett tillvalsämne där deltagarna helt förutsättningslöst skulle kunna få sy, ändra, återbruka eller skapa nytt.

Bland deltagarna finns ett stort intresse för att återbruka material. Det sys om kläder, skapas nya användningsområden av gamla jeans, linnedukar mm. Det blir till nya väskor, servetter med fina broderier i form av monogram. Ett annat område är att ta hand om sina kläder, att laga dem. Deltagarna räds inte att sätta sig vid symaskinen även om flera inte sytt sedan mellanstadiet. När en har lärt sig trä maskinen blir den till stöd för nästa. Det finns också en nyfikenhet för gamla tekniker som att väva och tova.

Men det är inte bara textila material som används under sömnaden, utan även hårda material som trä. Vid hyvelbänken skapas det olika föremål av material från skogen utanför genom träsnideri och täljning.

Allt detta blir till inspiration som sprids bland deltagarna och det blir ett härligt kreativt kaos. Denna miljö verkar inbjuda till både lättsamma men också djupare samtal mellan deltagarna."

Yoga och Yinyoga

Kommentar: Yoga introducerades som tillvalsämne läsåret 20/21 och blev så populärt att alla som valde det inte fick plats. I år har vi utökat med Yinyoga på en annan position på schemat.

Caroline Rydefjord:

"Jag vill ha ämnet Yoga på schemat för att jag upplever att yogan är en kontrast till många av dom teoretiska ämnena på Allmän linje. Ett ämne för både kropp och sinne. Generellt är dom flesta rätt stela och stressade i vårt samhälle. Jag tycker att yogan är en bra motpol till det. Genom yogan kan vi lära oss att inte ta oss själva och livet på för stort allvar. Det är underbart när vi kan skratta åt vår egen stelhet eller våra egna misstag.

Det är en fröjd att höra eleverna säga att dom upplever att dom blivit rörligare och att dom blivit mer medvetna om hur dom andas. Många tycker att dom får verktyg för att hantera stress och prestationsångest."

Wendelsberg i filmens värld

Produktionsbolagens förkärlek till att använda Wendelsberg som miljö i allehanda filminspelningar tycks aldrig ta slut.

Det är vi naturligtvis både glada och stolta över samtidigt som det utsätter verksamheten för stora påfrestningar då det så att säga är hett läge. Det vill säga när det skriks Tystnad!! Tagning!!

Först var det inspelning av scener till filmatiseringen av Alex Schulmans bok "Bränn alla mina brev". Romanen bygger på historien om Alex mormor Karin Stolpe och författaren Olof Lagerkrantz. Lite senare besöktes vi av ett norskt produktionsbolag som filmade scener till en film om ett lite udda hälsohem där våra miljöer ansågs passa väl in. Namnet på filmen är ännu okänt men håll ögonen öppna för det norska så kanske Wendelsbergs vackra hörsal plötsligt dyker upp där du som minst anar.

Och just när jag skulle avsluta detta så kommer lokalsvariga Helena Carlton in och meddelar att ytterligare ett produktionsbolag vill filma hos oss till hösten. Det verkar aldrig ta slut.

Sören Eriksson

Rökfritt Wendelsberg

Wendelsberg vill ta aktiv del i arbetet med att skynda på utvecklingen för en rökfri tillvaro. Ambitionen är att Wendelsberg skall vara rökfritt från och med läsåret 2023/2024.

Små steg har tagits under en längre tid för att minska rökandet på skolan. I framtiden kommer det inte vara tillåtet att röka någonstans i nära anslutning till skolbyggnaderna.

Många är vi som vuxit upp i en tid då ingen ifrågasatte om man fick röka på stället eller inte. Det röktes i bilar, vid matbordet, på arbetsplatser, i biosalonger, på tåg, flyg och skolgårdar... ja, faktiskt var som helst. Ville man röka så gjorde man det. Om det fanns barn eller astmatiker i närheten spelade ingen roll, röken skulle fördelas rättvist och lika på alla och envar. När man ser en film från förr, vilket i detta fall betyder före ungefär 1980, så tänker man ofta. Gick det verkligen till så, överdriver de inte nu? Nej, de överdriver inte, det var precis så det gick till och var man mitt i det så var det sannolikt värre än man minns.

Det finns mindre, stora och större problem med rökningen. Rök luktar illa och stanken sätter sig överallt. Det ser rätt fånigt ut när det ryker ur munnen på folk. Det är dåligt för miljön och många av dem som arbetar på tobaksplantagerna gör det under vidriga förhållanden. Rökaren förstör sitt smak- och luktsinne. Människor får svårt att andas. Det kostar mycket pengar som kunde gått till något bättre. Det värsta är naturligtvis att människor blir

sjuka och alldeles för många dör av rökningen. Om vi så skulle använt hela årsbladet till att beskriva de negativa effekterna av rökning så skulle antalet sidor ändå inte räcka till. Detta vet alla, också rökarna.

Dessbättre har utvecklingen på senare år gått rätt snabbt åt andra hållet. Det är nu förhållandevis få som röker i jämförelse med hur det var "förr". Det finns många skäl till det. Det främsta är nog att praktiskt taget alla, även de som röker, har förstått att det är en dålig sak. Det har blivit bra mycket dyrare att vara rökare och på många sätt besvärligare. Förbud mot rökning på arbetsplatser, tåg, flyg, restauranger, kaféer, uteserveringar, utanför entréer till allmänna inrättningar, på busshållplatser... Hyresvärdar säger nej till rökare och länder skärper sina restriktioner allt mer. Som exempel har Nya Zeeland beslutat att från och med år 2023 så kommer ingen som då är 14 år eller yngre någonsin under sin återstående livstid få köpa tobak. På så vis skapar man nya generationer som är helt tobaksfria. Enkelt och genialt om än säkert inte helt problemfritt.

Fler länder och städer siktar högt och på att helt bli av med rökningen. Italienska Milano har infört förbud mot utomhusrökning medan andra städer nöjer sig med rökfria parkområden. I Sverige har regeringen beslutat att Sverige skall vara rökfritt år 2025 vilket till en början betyder att färre än fem procent då skall vara dagligrökare. Wendelsberg skall naturligtvis göra sitt för att bidra till att uppfylla det målet.

Sören Eriksson

Grupp Samhället segrade och kom på andra plats i årets Volleybollnatta.

Efter ett års uppehåll kunde den traditionstyngda Volleybollnatta återupptas. Tisdag kväll den 30 november samlades hela 11 lag för att spela volleyboll i Hulebäcks idrottshall.

Talesättet "när Anders braskar, julen slaskar" kom på skam då det var sex minusgrader när samlingen skedde och motsvarande tid på julafton var åtta minusgrader. Men däremot var stämningen i hallen varm och mestadels gemytlig. Många lag hade manifesterat sin grupptillhörighet med gemensam utklädnad eller speciell hejaklack. Elevkåren hade ordnat förfriskningar och tilltugg och priser utöver medaljer till första och andra lag.

Först spelades det i tre grupper med tre eller fyra lag och därefter fortsatte de nio bäst placerade lagen att spela i trelagsgrupper. Totalt spelade 24 matcher som dömdes av deltagare och personal så alla lag spelade tre, fyra eller fem matcher. Strax efter midnatt stod det klart att personalen segrat efter en dramatisk match mot Samhället. Traditionens makt är stark,

Musikaltvåorna hejades fram av sina glada cheerleaders, fr v, Clara Andersson, Iris Bodlund Haglund, Linnéa Hagesjö och Hannah Samuelsson.

och det har nog bara hänt vid nåt enstaka tillfälle att personalen inte spelat om de ädlaste medaljerna.

Helt klart var arrangemanget en stämningshöjare i den mörka tiden som lackar mot jul.

Hans Hammarström

Tummen upp för Anna

Anna Hedenrud – nyanställd lärare på Wendelsberg.

Nja, helt ny är hon inte för hon hade vikariat för Emma Liljeberg i kemi och fysik under 3 veckor för ett par år sedan. Men nu handlade det om att ersätta Gunn Svensson i bild när hon går i pension. Men hur går detta ihop med naturvetenskap och konst? När det gäller Anna är detta inte alls konstigt. Hon gör tummen upp för det mesta.

Annas väg till Wendelsberg är både lång och kringelikrokig. Hon är uppväxt i Mölndal och gick på samma gymnasium som komikern Per Andersson. Hennes linje var estetisk musik för på den tiden var det musik och skrivande som gällde, med pianospel och tvärflykt. Men där fick man inga naturvetenskapliga ämnen med sig, så efteråt gick hon naturvetenskapligt basår.

Anna älskar att plugga och lära sig nya saker. ”Jag är nyfiken på allt. Jag vill lära mig om andras tankar, kultur, hur det var förr, hur det är i framtiden ... jag är nog mer humanist än naturvetare, fast jag varit doktorand i miljövetenskap. Jag är en riktig överliggare som läst, psykologi, humanekologi, teknik och samhälle, japanska, litteraturvetenskap, kulturvetenskap.”

– Hur många högskolepoäng har du egentligen? undrar jag beundrande.
– Det vet jag inte, skrattar Anna.

Att vara doktorand i Miljövetenskap på Göteborgs universitet, låter för mig mycket imponerande. Anna var med i ett projekt, där man arbetade med en bonde i Grästorp som hade en salixodling (videsläktet, t.ex. säl) där man mätte växthusgaser för att se skillnaden mellan olika sorters gödning. Man jämförde att

Tummen upp för Anna Hedenrud som gör sitt första år som lärare på Wendelsberg.

gödsla med slam, jämfört med syntetiska gödselpellets. Efter ett regn på slamgödslad mark utsöndrade jorden stora mängder lustgas. Men detta med doktorandarbete höll på att ta en ända med förskräckelse. Många doktorander blir utbrända, det kan bero på kulturen i den forskningsgrupp man hamnar i och att man är längst ner i hierarkin och egna krav på att göra ett bra jobb. Som doktorand ska man undervisa på lägre kurser, så Anna undervisade i biologi och kemi i baskursen och det var det som

– *Hur många högskolepoäng har du egentligen? undrar jag beundrande.*

– *Det vet jag inte, skrattar Anna.*

var roligt. Det andra arbetet blev bara tyngre och mer plågsamt. Hon tog en Filosofie licentiat-examen, men sen lämnade hon universitetet.

Hon var sjukt trött! Hon måste starta om och läka. Hon hade sparade pengar och en sambo som arbetade, så nu fick det kreativa ta plats. Hon började gå kurser i grafisk design och att trycka. Hon höll workshops i Origami (japansk pappersvikning). Hon skrev musik och gjorde en skiva. Hon gick KV konstskolas fördjupningsår i fri konst. Hon lät sin andra sida blomma ut.

Folkhögskola mötte hon första gången då hon gick på Skurups skivrarlinje, där hon även träffade sin pojkvän. De har nu ett förlag ihop med visual poetry (vispo) med utgivning internationellt. Detta är en liten rörelse, vispo, där man undersöker de visuella elementen i text och bokstäver. Anna slog vad med pojkvännen om vem som kunde ge ut flest häften. Ingen vann tävlingen, utan det blev istället ett förlag, Viktlösheten.

”Därför är det bra att jag jobbar 75 % så jag hinner med allt annat.”

”Jag vill också hinna klättra, som är en passion. När man klättrar kan man inte göra något annat, man måste vara så koncentrerad att man glömmer allt annat. Jag älskar den känslan. Jag klättrar på inomhusgym och i Utby, men har även klättrat i Basel, Schweiz, där det finns mycket fin klättring. Men på grund av pandemin är jag ringrostig.”

”Jag gillar också att resa och då till karga landskap. Jag gillar svenska fjällen och Norge. En gång har jag varit på Färöarna, det var väldigt fint där. Men jag blev väldigt sjösjuk av båtresan. Det blir miljövänligt resande och jag har ingen bil, som gammal miljövetare.”

Sen har denna renässansmänniska en utbildning till, nämligen folkhögskollärare som hon började läsa precis när pandemin startade 2020. Hon gjorde praktik på Göteborgs folkhögskola och fick sen ett vikariat där under ett halvår med studiemotiverande folkhögskolekurs och matte 1 (p.g.a. pandemin huvudsakligen på distans). Jag funderade när hon började på Wendelsberg om tummen upp var en distansstudieskada eller bara för att Anna är så positiv och glad.

När Sören ringde upp Anna och sa att han kollat upp henne på nätet och visste att hon höll på med konst och undrade om hon ville jobba på Wendelsberg, så måste hon tänka lite först. ”När jag började i höstas var jag chockad över att verkligen vara här – positiv chock! Det är så trevlig stämning, vackert och jag gillar hur vi jobbar. Jag är inte ’bara’ bildlärare, jag har papperskonst och matte 1 och skapande i den nya skapandegruppen. Jag trivs!”

Och vi på skolan är så glada att ha dig här. Tummen upp för Anna.

Eva Selander, kollega i skapandegruppen

Sabrina Aliti och Helena Carlton, båda verksamma i receptionen och involverade i många av utearrangemangen på skolan, drömmer om ett tak över gårdsplanen som skulle förenkla tillvaron för personal och besökare.

Vi samlar till tak över huvudet!

Det är inte så dramatiskt som det låter.

Vad vi vet så regnar det inte in någonstans just idag. Det finns nog ett och annat tak som inom de närmaste åren behöver ses över och kanske till och med renoveras. Men det ligger så att säga inom plan och bekostas med de underhållsmedel som finns till hands i budgeten. Nej, vi talar om en annan form av tak. Vi har på skolan en hel del arrangemang utomhus där

kvaliteten på genomförandet är starkt väderberoende. Är det strålande sol eller i varje fall uppehåll fungerar det mer än utmärkt. Stänker det lite så går det men det blir väl inte toppen. Ösregnar det, vilket händer ibland här i Göteborgstrakten, så blir det dåligt eller till och med inställt. Det är alltid lika trist.

Det gäller såväl skolans egna fester och tillställningar som ju inte är så få, liksom utåtriktade arrangemang av olika slag med externa gäster. Vi har fler deltagare på skolan nu än någonsin. Det gör oss också mer trångbodda än någon-

sin. Det märks mest när vi har aktiviteter där alla skall delta samtidigt. Förresten märks det också varje dag då vi äter lunch. På hösten håller vi alltid tummarna för att sommarväderet skall hålla i sig så länge som möjligt så att många kan äta lunch ute under bar himmel. Samma sak gäller på vårterminen. Skiner solen i mitten av mars så åker trädgårdsmöblerna omedelbart fram med förhoppningen om att "nu blir det nog sol fram till oktober ...". Det blir det sällan. Så ett tak under den bara himlen skulle inte bara kunna säkra våra utearrangemang utan också göra vår lunchmiljö dragligare under en större del av läsåret. Det skulle både deltagare och personal uppskatta.

I takt med förtätningen av Wendelsbergs omgivningar med hundratals nya bostäder in på knutarna ökar också våra kommersiella möj-

ligheter med restaurang, café och annat. Ett tak mellan springbrunnarna vid huvudentrén skulle öka möjligheten att utveckla också den verksamheten. Självklart skall det vara en variant av tak som med enkla medel både kan sättas upp och tas ner så att den vackra fasaden under större delen av året skall komma till sin rätt. Ett tak på entrésidan, hur anpassat det än är, förtar en del av byggnadens praktfullhet. Men vi har också att tänka på verksamhetens bästa och man kan ju som sagt inte både äta tårtan och ha den kvar.

Till detta äventyr behöver vi samla in en slant för att våga sätta det i sjön. Årets insamlade medel går därför till ett utetak utanför Wendelsbergs södra entré. Något som skulle vara till stor glädje för skolans många framtida deltagare. Vill du bidra görs det lämpligen i samband med att medlemsavgiften, 100 kr, betalas till plusgiro 16 37 48-7.

Tack för ditt bidrag!

Sören Eriksson

Vägföreningen död – leve stenvuren!

Härryda kommun har tagit över ansvaret för vägnätet runt Wendelsberg och de olika vägföreningarna har stilla vandrat in i evigheten. Det finns flera skäl att dra en lättnadens suck för den saken. Att representera Wendelsberg vid vägföreningsmöten kunde vara mycket tröttande. Behoven av infartsvägar skilde sig avsevärt mellan de olika föreningsmedlemmarna. För Wendelsberg är det livsviktigt att människor kan ta sig fram till skolan medan många av grannarna helst såg att all trafik blev starkt begränsad. Eller ännu bättre – placerades i Saharas öken.

Nu är dessa bekymmer över. Fast skolans tomt blev några kvadratmeter mindre. Skulle vägen förbi Wendelsbergs grindar få den bredd som en väg, ägd av en kommun, kräver – så behövde den breddas. Wendelsberg har på det viset blivit av med en meter mark utefter vägen från grindarna ned till Massetjärn. Men – detta är inget att sörja eftersom Härryda kommun i gengäld flyttat, kompletterat och rätat upp skolans stenvur som kantade vägen. Det är vi glada för. Muren var i uselt skick.

Wendelsbergs andra mur – den utefter vägen mellan Södra Parken och Massetjärn – den är dessvärre i ännu sämre skick. Där är hjälp från Härryda kommun inte att hoppas på. Trots att den vägen också skall breddas. Den breddningen sker, förargligt nog, på den sida som inte har stenvur.

Sven Östberg

*Som sig bör i revysammanhang får sig partiföreträdare med olika färg
en släng av slev. Från vänster ser vi Lovisa Viberg, Olle Sundström,
David Kyhlström, Ludwig Rosengren och Hannah Samuelsson.*

Äntligen, revy inför publik!

Alla vet det, vi behöver inte tjata om det. Det har varit, och är fortfarande i viss mån, pandemi. Det har varit munskydd, handsprit, vaccinationer, distansundervisning, vaccinationspass osv. En nationell och världslig kris.

Wendelsberg har varit skola sen 1908. Vi har 114 års erfarenhet av kriser. Under tiden skolan bedrivit undervisning har det varit två världskrig, pandemier av små och stora mått, finanskriser och inhemska skandaler (som enligt rykten bland annat innehåller en gammal rektors kärleksflykt med en elev till Köpenhamn). Men Wendelsberg står kvar, stadigt stadgad vid Wendelsparkens nedre del och bedriver undervisning.

Nu vill jag ändå påstå att dom två senaste åren har varit svåra för oss på skolscenen. Vårt arbete går nämligen ut på att det finns en publik, som av fri vilja betalar för att låta sig roas en helt vanlig kväll. Publiken är det viktigaste teatern har. Utan publik går teatern under och det blir svårt för oss på skolscenen att bedriva undervisning. Och som alla vet har det varit tunt med publik det senaste året. Vi har träget

fortsatt att göra föreställningar, men vi har inte kunnat visa upp dem för någon, och då blir teater tämligen ointressant. Därför blev vi extra glada och taggade på att återigen få öppna entrédörrarna till Wendelsbergs teater. Vi städade bort två års scendamm

och döpte årets revy till Äntligen! Som en sammanfattning av vad vi alla kände. Äntligen är pandemin över. Äntligen får vi göra revy igen. Äntligen får våra elever visa sina färdigheter. Äntligen är publiken tillbaka.

ÄNTLIGEN!

Bosse Widell, regissör

*Göteborgs 400-årsjubileum
uppmärksammades med sång
och tårta, här levererad av
Lovisa Viberg.*

Äntligen skatteåterbäring!

Alla som har sett Disneys version av Robin Hood minns när munken broder Tuck utbrister ”Prisa Gud, här kommer skatteåterbäringen...”, när han och de andra fredlösa i Sherwoodskogen återerövrar de pengar som envåldshärskaren lagt beslag på.

Lite så kändes det när Wendelsberg fick besked om att skolan fått 1,6 miljoner i pandemistöd från den stora staten. Kanske att jämförelsen haltar något, det var ju ingen som direkt stulit pengarna från oss innan. Men vi kände oss ändå ganska förfördelade och orättvist behandlade. Särskilt när vi hörde om alla miljarder som paketerades och rullade ut till andra verksamheter när effekterna av pandemin slog till med full kraft. Till folkhögskolorna kom till en början ungefär noll kronor. Som små aktörer i sammanhanget är det inte lätt att nå fram när många kämpar för sin överlevnad.

Dessutom skall sägas att inte alla folkhögskolor har lidit svårt ekonomiskt under pandemin. En del har till och med gått bättre, många har klarat sig ungefär som vanligt och sedan har vi ett gäng som lidit svårt med stora underskott. Wendelsberg hör till den senare gruppen. I huvudsak handlar det om internatskolor som plötsligt blev av med stora intäkter. En del internat stängdes ned och därmed försvann intäkterna. Nu är det även i vanliga fall svårt

att driva internat inom ramen för det reguljära stödet till folkhögskolorna. Därför behöver praktiskt taget alla internatskolor i olika omfattning också driva vandrarhem, hotell och konferensverksamhet för att få verksamheten att gå ihop. Den verksamheten störtdök redan i februari 2020 varpå intäkterna försvann helt medan kostnaderna till stor del fortfarande fanns kvar.

Många var vi som skrek och kämpade för att internatskolorna skulle få ett extra stöd för att verksamheterna inte skulle upphöra och försvinna helt i framtiden. Efter många möten, uppvaktningar och skrivelser långt upp i regeringskorridorerna kom det glada besked. Alla skolor hade möjlighet att söka ”krisstöd” men stödet skulle bara gå till dem som klart kunde påvisa att underskotten faktiskt var kopplade till pandemin. Det kunde Wendelsberg och efter en snabb hantering av Folkbildningsrådet fick vi tidigt i höstas besked om att vi skulle få 1,6 miljoner kronor i ett engångsstöd. Prisa Folkbildningsrådet! skrek skolans kamrer och har sällan sett så lycklig ut. Även övrig personal kunde ses dra på smilbanden lite extra och det vill minsann inte säga lite. Nu slipper skolan leva på lånade pengar under de närmaste åren vilket sannolikt utan detta stöd hade varit oundvikligt. Som av en händelse så spelade Skolscenens teaterlinje Robin Hood under en stor del av hösten för ett par tusen barn från trakten. Tänk som det kan bli.

Sören Eriksson

Lovisa är tillbaka och trivs som fisken i vattnet.

”Det gläder mig att kunna säga att jag har återvänt till Härrydas vackraste och mest fridfulla plats – Wendelsberg. Denna gång på andra sidan om dörren som indikerar att här får endast personal vistas. Med ett alldeles eget postfack och allt som där tillkommer så har jag tagit över rollen som scentekniker, vilket innebär arbete med scenbygge, ljud- och ljussättning och numera streaming.

Lovisa Andersson tillbaka

Jag gick själv på skolan mellan åren 2017–2020 så ni kan tänka er min förvåning när jag, knappt ett år efter att jag slutat, fick förfrågan om att hoppa in och vikariera som scentekniker för Markus Lauri Andersson. Ett drömjobb som jag bara inte kunde säga nej till. Det har varit ett händelserikt första år och jag hoppas att nästa år bjuder på fler fantastiska upplevelser. Nu kör vi!”

Lovisa Andersson

Insamling 2021

Lena-Marie Ahl
Gudrun Aldén
Kenneth Alm
Snickar-Britta Alm
Gun Andersson
Bertil Andersson
Birgitta Andersson
Marie-Louise Andersson
Ulla Andersson
Stig Göran Henning Andreasson
Hjördis Arnborg
Gunnar Arnborg
Gunilla Arneström
Bertil Aronsson
Carl-Ingel Arvidsson
Lena, Rune Axelsson
Kerstin Berg
Sune Birging
Monica Bogren Hansson
Edith Boman
Lars Carlsson
Ingrid Dahl
Barbro Dahlberg
Håkan Edberg
Jan Edeflod
Ingela Ek Hedner
Nann-Britt Elfström
Walter Ellsinger
Sonja Emanuelsson
Allan Eriksson
Alvar Eriksson
Harry Eriksson
John Bertil Eriksson
Sören Eriksson
Astrid Erlandsson
Aina Folkesson
Bruno Forsén
Anita Forsén
Karl-Erik Fredman
Jörgen Friman
Marianne Friman
Mats Frost
Bengt Frostegren
Anders Frönell
Inga Frönell
Bo Göran Gunnarsson

Viran Gustafsson
Christina Gustafsson
Margareta Gustafsson
Tore Gustavsson
Rolf Hansson
Jan Helin
Ulla Holmlid
Nisse Hägglund
Karin Isaksson
Bengt Isaksson
Petter Jakobsson
Nils Jansson
Inger Jansson
Tommy Johansson
Gladys Johansson
Ulf Johansson
Stig Johansson
Sven-Olof Johansson
Anders Jonasson
Eva Lena Jonson
Anita Josefsson
Anna-Britta Jönsson
Ola Karlberg
Aina Karlbom
Stig Karlsson
Krister Karlsson
Anne Catrine Kindlund
Håkan Kjellsson
Berit Klintbom
Ove Klittby
Lars Kloberg
Olga Korpela
Per-Arne Krantz
Philip Kristiansson
Marianne Källman
Gertrud Lanngren Frostegren
Jan Larsson
Lars-Inge Larsson
Tomas Larsson
Jan Larsson
Majken Larsson
Edla Larsson
Solveig Lilja
Maj-Britt Lindahl
Barbro Lund
Solveig Lundgren
Thomas Löfgren
Ingrid Marting
Lena Modin

Doris Molin
Leif Monell
Ragnhild Nielsen
Gunnel Nilsson
Kerstin Nilsson
Emma Nilsson
Irma Nordangård
Evy Nordström
Ingvar Norin
Ivan Nyström
Dan Olsson
Dagny Olsson
Ingmarie Olsson
Maj Olsson
Bengt Olsson
Karin Olsson-Westerberg
Märta Peterson
Birgitta Pettersson
Jukka Tapani Rankanen
Marie Rehnström
Erik Riebe
Mats Räms
Jan Sandberg
Inga Sandberg
Kjell Schön
Kjell Sköld
Britt-Mari Spännar
Kristina Strömberg
Ella-Stina Sturefelt
Jenny Sundell
Anna Lena Sunesson
Conny Svanberg
Maria Svedberg
Marianne Svedin
Claes-Göran Taube
Elisabet Thunman Widenberg
Ann-Cathrine Tibblin
Karin Tidefors
Sven Torin
Sture Virdebrant
Gunborg Vrede
Marianne Västeräng
Lennart Västeräng
Maj-Lis Wahlgren
Margareta Wall
John-Erik Westberg
Gertrud Widell
Anna-Stina Åström
Lars Öhman

Orvar Örgård
Erik Östberg
Sven Östberg
Roland Östling

Minnesgåvor 2021

Bertil Nord

IOGT-NTO 1589, Lund

Ulf Hyll

Kristina Margareta Strömberg

Irene Elmforsen
(Kronblad)

Berit Johansson, Tingsryd

Olle Strömberg

Nisse Hägglund

Kristina Strömberg

Agneta Sundqvist Högberg med familj

Astrid Western med familj

Berit Ekstrand

Gunn Jönsson

IOGT-NTO 175, Sollefteå

Knut Jönsson

Lisbeth Berglund

Majken Larsson

Margareta Runfors Durehed

Maud Morander

Mona Andersson

Nils Berglund

Bengt Olsson

Lilian Olsson

Siri Strandberg med familj

Sune Wikman

Urban Näsholm

Vivi-Ann Hagelstedt

Trettionio stolar upptagna

Så nu finns det bara etthundraåttiofyra lediga teaterstolar kvar på Wendelsbergs teater.

Du vet väl att du kan köpa dej en alldeles egen av de nya stolarna i salongen?

Med 2.000 kronor stöder du teaterns framtida möjligheter på Wendelsberg. Vänd dej till skolans expedition så får du veta hur du går till väga för att bli ägare till en egen teaterstol och få ditt namn på en vacker mässingsskylt på stolsryggen.

Sponsrade stolar:

Håkan Kjellsson
Stig Kroon
Ing-Britt Kroon
Helmer Svärd
Inge Teodorsson
Barbro Högberg
Sven Östberg
Ingela Wennergren
Jan Wennergren
IOGT-NTO Vetlanda
Maj Olsson
Lizzie Andersson
Bojan Sjöqvist

Sören Eriksson
Ulf Magnusson
Marianne Källman
Berit Eriksson
Börje Johansson
Erik Östberg
UNF Kravall
Marianne Ellsinger
Walter Ellsinger
Inga-Lill Elofsson
Siv Engberg
Bengt Frostegren
Karin Isaksson

Birgit Johansson
Stig Johansson
Evy Nordström
Gunborg Vrede
Aina Folkesson
Kjell Sköld
Thomas Löfgren
Sture Hallbert
Bengt Isaksson
Britta Isaksson
Sonja Emanuelsson
Joakim Löfbom
Doris Molin

Deltagare VT 22

Allmän linje

Abrahamsson KlaraMullsjö
Adin MikaelMölnlycke
Ahmed MaryanAlmgården
Alabd IbrahimAlingsås
Aljaff BahaadinGöteborg
Almqvist AlexandraAngered
Alsadi PamelaAngered
Andersson MirandaSjöbo
Anlow KimGöteborg
Asp InezGöteborg
Björklund AmandaAvesta
Björkman ChristineGöteborg
Borg JohanMölndal
Bozic StojanHalmstad
Carlstedt RichardStockholm
Cherry IsabellaBorgholm
Claesson OttoGöteborg
Daehli MyGöteborg
Dahlgren AdamGöteborg
Djurestad Kolocoudias M ...Sollentuna
Douanneh EricGöteborg
Dryver MayaLund
Edres SendousHisings backa
Ekberg LindaPartille
Ekholm JulieLindome
Eliasson Ida-SofiMullhyttan
Eliasson LoveGöteborg
Engberg AgnesGävle
Eriksson Jeppsson EdithGöteborg
Eriksson WilmaUddevalla
Fahl TindraGöteborg
Ghaderi AsadVästra Frölunda
Ghulam Hassan FatimaHällingsjö
Gidewall MirandaPartille
Gomes de pina FelixTorslanda
Gyllesten Karlsson EliasGöteborg
Haglund IsakGöteborg
Hajkhamis Amhan Mohammad
Kungsbacka
Hallersjö AndreasAskim
Hedberg KarinGöteborg
Hedelin HannesOnsala
Holm PolaStockholm
Houssein Nia HousseinBorås
Husseini SejedMölnlycke
Ibrahimi SimaGöteborg
Jackson YasminaGöteborg
Johnson SarahTrollhättan
Jöborn KasperFloda

Karimi MohammadGöteborg
Karkulehto LouiseHökerum
Khawari FereshtaNödinge
Khawari HadiGöteborg
Kimber ElliotStockholm
Kjellberg NoomiMölnlycke
Kristiansen IsacUmeå
Kusay Shaker MadhawiGöteborg
Kyllönen JonasVästra Frölunda
Liljevall SimonGöteborg
Lindblom TimMölndal
Lindqvist JonasSkepplanda
Ljungström JosefForshaga
Mahindrakar SakshiGöteborg
Majekodunmi RonaldGöteborg
Manns EbbaPartille
Moberg ValdemarHisings backa
Mullins AmandaMölnlycke
Murphy ShannonMölnlycke
Noren MaxÖrebro
Norman EdinGunnilse
Ponce Morales DanielaMölnlycke
Qara ShadaMölnlycke
Rajab BaselGöteborg
Rezaie MahdiTidaholm
Rutgersson RebeckaTorslanda
Sadeghi HadiJonsered
Said AstridMölnlycke
Salem Jaballah NadimGöteborg
Sami MarleenJärfälla
Sandvall GunneviLandvetter
Schönfeldt TuvaUrsviken
Sharif MahgolAlingsås
Sharifi RaminHisings Backa
Sjödelius MoaOlofstorp
Stensson FridaKärna
Strömberg JaninaGöteborg
Sultani AsadMölnlycke
Söderström AnnaGöteborg
Tegnebrink FridaPartille
Thurén JoakimMölnlycke
Tinér WaldemarGöteborg
Törner Nilsson PierreMölnlycke
Ulander SebastianPartille
Urbid AlaaSpånga
Uslu RanaSkövde
Vedin SaraÖrnsköldsvik
Waktel RebeccaTorslanda
Wall LinneaSärö
Westerdahl AliceMölndal
Wiklund JohannaGöteborg
Zachrisson FridaVästra Frölunda
Åhlén WilmaVästerås

Lärarassistent

Antar MariaVästra Frölunda
Demir SusanVästra Frölunda
Dinc ImranGöteborg
Fredriksson SebastianKungsängen
Gomér FannyHäljarp
Hussein ShaimaGöteborg
Jahanfar HengamehSävedalen
Murphy HannahMölnlycke
Nikmaram ZahraGöteborg
Omar DomanAngered
Rosenström MadeleineAskim
Rydell MalinFristad
Sana MaryamGöteborg
Segerström JeanetteGöteborg
Solemany HamidehPartille
Talebzadeh HannaVästra Frölunda
Zagrozi RezhinMölnlycke

Musikallinjen år 1

Björkman LovisKramfors
Börjesjö KarolinaRydaholm
Dahl AliceGöteborg
Deimel Lund SimonLinköping
Emilsson AliciaSunne
Fridfelt FannySollebrunn
Gulliden MajaTidaholm
Jochens AnnieYtterby
Johansson AlbinJohanneshov
Johnsson TildeLinköping
Nilsson CornelisBromma
Nilsson HannaÖstersund
Nylander ClaraHalmstad
Rundin VendelaTäby
Ståhl AgnesVästra Frölunda
Svensson ElinorÅby
Våge TildaKarlstad

Musikallinjen år 2

Andersson ClaraHisings Kärra
Blomqvist BenjaminJönköping
Bodlund Haglund IrisKvicksund
Gren EbbaJönköping
Hagesjö LinnéaGislaved
Jensen NilsGöteborg
Karsna JasminKode
Kyhllström DanielSträngnäs
Martén SigneTollered
Mostafavi TinaGöteborg
Rosengren LudwigTenhult
Samuelsson HannahHönö
Ström FrejaFinspång
Stäringe ErikHenån
Sundström OlleVällingby
Tedenbrant SagaLund

Viberg LovisaFjärås
Westerlund LinaTolkis, Finland

Teaterlinjen år 1

Alkberg Anna KlaraLuleå
Boäng EllaLjusdal
Coe WilliamSkoghall
Edholm JohannaLycke
Einarsson FridaLekeryd
Eskilsson SamuelYtterhogdal
Hellström Lina JörginaGöteborg
Hintze JohannaBromma
Högenberg FeliciaTräslövsläge
Karmalm LudvigEkerö
Lilienberg CarlHisings Backa
Lundgren BoelGöteborg
Mackegård Hansson OlofÖstersund
Mori MaxBollnäs
Munkesjö MalteTyresö
Månsson EllenUddevalla
Skoog IraTomelilla
Stenar AlexisSävedalen
Unsgaard AlvaGöteborg
Windborg TitoVäxjö

Teaterlinjen år 2

Backlund Hammar EbbaLund
Bohman EbbaStockholm
Bruksås LinneaNässjö
Carlberg Fahlgren TuvaStockholm
Edholm SelmaMölnlycke
Ennerfelt KristinaBromma
Fhager AlfredÖjesjö
Hassel HennyGöteborg
Heimdahl MagnusKarlstad
Isaksson AxelAspa Bruk
Magné SimonMölnlycke
Nahnfeldt MagdalenaUppsala
Nilsson JohannaGöteborg
Olsson PatrickStockholm
Ortiz Westermärk TonieAlingsås
Rolén MoaÖstersund
Schubert Persson AlmaSundbyberg
Westlander LynnStockholm

Teaterproduktion – Teater Ekipaget

Blix Herrlander SigneGöteborg
Broberg OliviaTorekov
Carling SofiaVästra Frölunda
Carling WilliamVästra Frölunda
Dahlqvist AlexandraSkövde
Lahte LinneaMölnlycke
Månsson FridaMölndal
Nordberg JosefinMölndal
Wranne FannyGöteborg

Personal

Skolledning, administration m m

Sören Eriksson, rektor
Marcus Andersson, kamrer
Jenny Gustafsson, skolsekreterare
Ella Witermark, kurator
Eva Selander, kortkursansvarig
Ylva Axelsson, ekonomiassistent
Bo Arnryd, biblioteksassistent

Lärare

Jonas Bagge
Wil Coppen
Helle Dahl
Peter Dahl
Björn Dimming
David Eriksson
Hans Hammarström
Lisa Henningsson
Ola Karlberg
Björn Lanefelt
Emma Liljeberg
Karin Lindqvist Eklund
Maria Onelius
Caroline Rydefjord
Jennie Rydén
Ann-Sofie Schultz
Bo Widell
Jesper Åvall
Anna Hedenrud

Hushåll & kursgård/vandrarhem

Helena Carlton, hotell- och konferensansvarig
Camilla Emblen, kökschef
Marie Edmar, kock
Siri Kotchompoo, kock
Elin Josefsson, kock
Anna Wilson, matsalsansvarig
Ann-Sofie Lundberg, matsalsansvarig
Maria Emilsson, matsalsansvarig, tjänstledig
Hiza Neziri, köksbiträde
Anneli Simu Gunnarsson, husvärd
Filippa Johansson Peter, kursgården, tjänstledig
Jeanett Johannessen, kursgården
Sabrina Aliti, kursgården
Krisztina Hajnal, lokalvärdare
Amira Karaduz, lokalvärdare
Suada Lizalo, lokalvärdare
Peter Persson, lokalvärdare
Ilir Abedini, lokalvärdare

Vaktmästeri m m

Patrik Hultsten, vaktmästare
Tomas Larsson, hantverkare
Patrick McAvey, vaktmästare
Göran Reimby, vaktmästare
Markus Lauri Andersson, vaktmästare, tjänstledig
Lovisa Andersson, scenmästare

Skolstyrelse

Charlotte Backman, ordf., Lidköping
Johnny Boström, Karlstad
Magnus Falk, Frillesås
Eva Nilsson, Göteborg
Birgitta Rydell, Borensberg
Sergio Manzanares, Gävle
Carl Persson, Göteborg
Ann Eringstam, Göteborg
Johan Isaksson, Växjö

Kamratförbundets styrelse

Sören Eriksson, ordförande
Marie Rehnström, v. ordförande
Ola Karlberg, sekreterare
Marcus Andersson, kassör
Lena Modin
Mattias Edquist
Lena-Maria Ahl
Konrad Wiik
Sven Östberg

Välkommen till kamratmötet lördag 7:e maj!

Kanske är det dags att återse gamla kurskamrater på Wendelsberg? Lördag 7 maj är det traditionsenligt kamratmöte här, det första på tre år, eftersom pandemin satte stopp både 2020 och 2021. Här är några glimtar från jubilerande årskurser.

Årskursen 1971/72 firar 50 år

Skolresan till Dalsland under tre dagar i maj 1972 finns beskriven av Eva Vejkull, dåvarande Ledarlinjen, i Wendelsbergs årsblad 1973. Resan gick med ångbåt från Göteborg till Uddevalla och vidare med buss till Laxsjön, där man inkvarterades inomhus eller i vindsydd. Det var minus 3 grader en natt och somliga lär ha fått rimfrost i skägget. Sedan vidtog kanotpaddling, vandring eller hästskjuts.

Eva Vejkull om en episod vid sjön Råvarpen: "Vi passade också på att slå världsrekord i hastigt beseende av hållristningar. Då den något argsinne ägaren av marken uppenbarade sig i skogsbrynet, lade Wendelsbergarna benen på ryggen och rusade tillbaka till de räddande kanoterna, för att sedan paddla ner för kanalen mot Håverud och den berömda akvedukten."

Tre kanoter i Laxsjön. I kanoten till vänster i bild: Ulla-Karin Borén och Christer Johansen. I mitten: Lena Modin och Elisabeth Lindberg. Till höger: Bengt Ohlsson och Kenneth Johansson.

Sigvard Schön var en av ledarlinjens organisatörer av skolresan till Dalsland. Här sitter han vid tömmarna på den främre av två hästskjutsar.

Det drog en frisksportarvind över Wendelsberg 1971-72. En grupp vinterbadare från skolan, det s.k. Finnsjögänget, tog sej varje onsdag till Finnsjön för ett dopp med bastu. Här ser vi Anders Setterborg sträcka upp sina händer bakom Bernt Molin. Till höger läraren Gunnar Arnborg. Vem mannen till vänster är kanske ni som kommer till kamratmötet kan reda ut?

Årskursen 1981/82 firar 40 år

Kulturfestivalen i november 1981 engagerade över hundra frivilligbetande elever. Som en del i marknadsföringen ordnade Amatörteaterledarlinjen med förstärkning från dom andra linjerna en karneval från Götaplatsen till Nordstadstorget. Längs Avenyn och Östra hamngatan sjöngs, dansades det och delades ut ballonger och flygblad. På Nordstadstorget framförde gruppen ett program och gjorde reklam för kulturfestivalen.

Lördagen den 21 november var det så dags! Från kl 12 till 01.30 framfördes ett program i halvtimmen från två scener: hörsalen och (dåvarande) gymnastiksalen. Det var en stor mängd teater-, dans- och musikgrupper främst från Göteborgsregionen. Deltog gjorde bl. a. skådespelare från Angeredsteatern, författaren Sandro Key-Åberg och musikgruppen Vindharpa med Jonas och Martin Bagge. Festivalen genomfördes med fullsatta salonger! Dessutom ordnades barnaktiviteter, dockteater, ponnyridning och poängpromenad.

Ingrid Lórant, FL 2, i mitten, var en av fyra i kulturfestivalkommittén. Här flankeras hon av klasskamraterna Thomas Nilsson och Eva Norberg.

Ovan: Fyra ATL-elever sköter ljuset. Från höger: Mikael Detlofsson, Britt-Marie Larsson och Agnetha Häll. Vems näsa sticker fram till vänster, månnntro?

Till vänster: ATL-eleven Bengt Nolinder gör reklam för kulturfestivalen på stan.

Tag med ditt gamla fotoalbum till årets kamratmöte. Glada skratt skapar gemenskap under lediga stunder tillsammans med gamla kursare.

Wendelsbergs Kamratförbund inbjuder till Kamratmöte

lördagen den 7 maj 2022

Program

- 11.00 Skolans café öppnar
- 12.00 Folkhögskoleföreläsning
- 13.00 Lunch
- 14.30 Kamratförbundets årsmöte i Hörsalen
- 16.00 Underhållning
- 17.30 Buffé
- 19 30 Årskursvisa träffar och allmänt umgänge

Boka gärna lokal för din årskurs på 031-338 05 36
Anmälan till kamratmötet och ev. rumsbokning för övernattning
på telefon 031-338 05 36

